

D. Petro Hübnero
Salutem!

311)

Gaudeo, charissime D. Petre, quod antiqua nostra nequitia
memori, nullas ad me scribendi occasiones praetermittit. Ego ap-
tas praesto libenter, et si non raro occupationes variae me impedi-
unt. Me vel invitum à Collegio meo, cui annos 14. totos servio, ad
professionem pertrahere tentant aulici juxta et academi, sed
dispari studio. Accepi quidem, sed ante Michaelis diem migra-
re non possum: quamquam aula animi perdet. Vellent me profes-
sorem cum inspectione sapientiae conjungere, quia nondum videtur
idoneum succedere. Non tamen omnes id velle ut, nec ego id volo,
ut possum, se vellem. Deum oro, ut dirigat consilia superiorum.
Videam enim turbas indies graviores omnia. Perleventer libe-
ramus ex capite: vere dixeris, et Casparys et Casparys. Oramus
Deum, ut servet Ecclesias nostras: et sancti cupit ac membra:
quia vix aliquid cures. Quasi nostri, ut potius juniorum aliquem
Theologum, et in his Legationum vacarent, sed frustra. De ju-
nio revocando non collectionem dum cogitant. Ego nil praeter summam
perturbationem meus, nisi nos deservet. Putabam nostras etiam
pace Gallianam comprecor: sed audio bellum cum Sabando eos
reparare. Ultimum Deus vobiscum pugnet contra tam pertinax
as hostes. De pace quidem illa prudentiores parum fecerant.
Artes Pontificis et Hispani non sunt obsura. Ordines tamen Hol-
landiae et Angli nondum sibi metueret dicuntur, sed foedus ad
defensionem reparasse. Nunc agitur conventus Legatorum imperii. Tra-
cofieri de pace Belgis pertractanda. Sed respondebunt hi, si sapienter,
quod prius, sine dubio. Epistola dulcis caritatis, volueram dum decipiamus.
Hortemur nondum audire veram viris exemplum. Putasne in egi Bibli-
o. Mea labore Lexicon Tremellianum? Saluta ex me D. Triguem.
Deus suo spiritu te tuosque, diu servet et laboribus vestris benedicat.
Vale, mi frater, et me, quod facis, ama. Scriptum Heidebergae ipso
Laurentii Anno 1598.

immanuelis Tre,
mellii Lexicon etc,
braum à v. d. d. r. v.

Eidem D. Hübnero
Salutem!

312)

Varie, mi D. Frater, accepti sunt à vestris studiis quae vestri
gubernis literis illustrissimo vestro et Senatui Ecclesiastico
inculcati. Atque his non oratio opus, cum etiam ab ipso, his res in-
petrari potuerit. Quod prius responsum ex voto non accepisti, non ad
offensionem vestram pertinere debuit, sed necessitati nostrae imputari;

quam ne nunc quidem liseris credere audeo. Si vero nihil
ligeretis, forte minus vos urgeretis. Hoc dissimulandum non est, re-
pulsa causam inmerito imputari abste et D. Gryneo Bonabii
Ecclesiastico. Unde cum id de durioribus Collegarum sententi-
is habetis, scitote errorem esse: aliud enim mihi dicam.
Si enim in nostram fuisset ista sententia, vade mihi Ligu-
ridum accepisset illud, saltem ad aliquot annos, vel certe
eglotis D. Höckelium, alterum Elitensis beneficiarium, qui
nunc Basilea Theologiam cum laude, ut amicorum habent li-
tera, proficetur. Et tale quid poterat ex paginis meis collige-
re. Scripseram enim gratificationem fore indubiam. Quod hoc
responsum est, nostrum non fuit tunc inhibere, neque nunc pro-
stare. Itaque rogo ut senatum nostrum suspitione quod vestro
liberes. Quia jam tum de Lignano revocando secretum au-
piebam: cui si illud pariter fuisset (nihil autem nisi respon-
satio Simmeriae Ducis obstitit, ad quam plerique nostrum
fuerunt ablegati, quaque opinione felicius divina gratia cessit, per
omnis retinendi erga vobis perisset. Verum non sumus ita
humanitatis exarces, aut beneficiorum inmemores, quin
etiam cum aliqua jactura nostra vestra necessitati servi-
re velimus, cum et charitatis lege nos ad hoc teneri sentia-
mus, et nihil magis in vobis habeamus, quam et istud et ali-
quid esse Theologiae Doctores ac Professores, ad veritatis pro-
pagationem quam optimos. Nec dubito responsum nunc
vos accepturos ex sententia. Ita certe ne hoc nescias, nunc
est senatus nostrus, idque nullo venditionis intervenitu, ut li-
bera sit hac gratificatio, neque novo exemplo grati animi
obligationem Lignano non tam nobis renunciandi, quam
a nobis ad alios transferendi occasionem habere. Si scis
quid fecit aut prescribitur a superioribus, de quorum senten-
tia mihi dum haec scribo, nondum constat, nostrum non
fuerit praestare. Satis interim videmus pericula nostra.
Deum vero oramus, ut seruet nostrum in his fluctibus. Si
naufragium facimus, dabit ille pro sua benignitate tabulas
naufragis ad orandum, neque vos, ut spero, littora ve-
stra laudetis. Fiet autem Domini bona voluntas. Tu
pro tua pietate et prudentia, mi D. Frater, ea facies
in hac causa, quae ad instigantes vestrorum animos
pertinebant, neque audies eos, qui frigidam forte amplius

subsistent. Haec fuit Politicorum gravis ratio: quod ex hoc aut
 1000. beneficia iis, in quos quatuordecim ad 2000 fl. profunduntur in
 Palatinatu, vix ungebuntur fastidium aliquod contingit, reliquis
 ut nosti, manentibus in grege: iam tunc unum vel alterum
 non servare Palatinatu operam ejus agentis cogita quam hoc
 aquam videri potuerit. Precor vero, ut Deo florentissima in
 Republ. vestram incalunem servet, ac D. Lignaricum salutare
 ipsum scholam vestre efficiat: quem etiam agere cum D.
 Frigo officiose salutes velim. Ad salutem te confortare tuas
 D. Higerus, quoniam reformatione Rimmerensi Ecclesiae pra-
 elatam operare natus. Mitto tibi libellum meum regi-
 strum et libellum tui agere: de quo iudicium tuum audiam. Vale
 et me, quod facis, ama. Heidebergae 14. Octobr. 1598.

Extrait des articles accorder entre
 la ville de Nîmes et le noteur Pavius.

Premièrement etc. Et moyennant les dicts gages
 le dict Sieur Pavius se charge du college
 Promet de servir audit Rectorat, et aux susdi-
 tes professions &c.

Item et en cas que le dict Sieur Pavius viendrait à de-
 ceder pendant sa charge et exercice d'icelle, la
 ville sera tenue bailler à femme, et à de faus d'
 icelle à ses heritiers semblable somme que mori-
 se et ses gages d'un an &c.

La ville de Nîmes n'a sur nos aucunes prétensions
 oultre ces mots sur escripto.

Présent: le 27. Xbris 1598.

Ette 1598
 Extraict des articles accordez entre
 le sieur Pavius et la ville de Nîmes
 Nîmes le 27. Decembre 1598.
 Rector Pavius.

FRIDERICUS.

Salubem

Cum certis nunciis ad nos perlatum esset, quod
 opere huiusce per turbatissimis temporibus
 laborantibus literarum studia vobiscum
 quantisq. benevolentia et liberalitate D.
 Julium Pavium in eam rem ad vos auer-

312a

313)